

HRUBÝ JESENÍK – Medvědká hornatina

CHKO Hrubý Jeseník

Termín: 31. 8. 2013 v sobotu, odjezd v 6:00 od pošty Hlinsko

Kontaktní osoby: Drahošová Šárka mob.: 721 851 279, Drahoš Jaroslav mob.: 728 381 515

Cena: člen KČT – 270 Kč, ostatní - 390 Kč, děti v klubu KČT do 15 let mají 50 % slevu.

Číslo účtu: 1433966083/O800 (do poznámky prosím zapsat jméno a počet účastníků)

SOS telefon na řidiče:

Příjezd autobusem přes Svitavy, Mohelnici, Šumperk do výchozího bodu asi v 09:00. Odjezd do Hlinska okolo 18:00.

Doporučené trasy:

A) Přes Kazatelny:

Z Videlského sedla (930 m.) po **žluté** na Jelení loučky (1110 m.), k rozcestí Pásmo Orlíka (1005 m.) a stále dál po **žluté** přes Kazatelny (925 m.) do Rejvízu (770 m.).

Celková délka trasy 17,5 km.

Na rozcestí Lysý vrch je možné odbočit po **modré** na vyhlídku Kamzičí skály (980 m.)– cesta tam a zpátky **1,8 km.**

Na rozcestí Pod Rejvízem je také možnost odbočení na **místní naučnou stezku** a dojít tak k Velkému mechovému jezírku a po **modré** potom do Rejvízu. Trasa se tak prodlouží o **3 km.**

B) Přes zříceninu Koberštejn:

Z Videlského sedla jít po **žluté** stejně jako u trasy A) až na rozcestí Opavská chata (890 m.). Odtamtud po **zelené** značce na hrad Koberštejn (910 m.) a na rozcestí Pod Koberštejnem. Poté po **červené** okolo Lurdské jeskyně (750 m.) do Rejvízu.

Celková délka trasy je 20 km.

C) Přes zříceninu hradu Rabenštejn:

Z Bílého Potoka (610 m.) po **modré** na Hutě a poté po **zelené** k hradu Rabenštejn (840 m.). Stále po **zelené** až k rozcestí Pásmo Orlíka. Odtamtud už dále jako v trasách A) a B).

Buď stále po **žluté** přes Kazatelny až do Rejvízu, pak je trasa dlouhá 18 km.

Nebo po **žluté** k Opavské chatě, pak po **zelené** přes Koberštejn a po **červené** do Rejvízu. Potom je trasa dlouhá 20,5 km.

D) Do Jeseníku:

Kdo by měl zájem, může dojít až do Jeseníku. Je potřeba ale počítat, že trasa se tím o dost prodlouží.

Po **červené** přes Bílé skály (922 m.) a rozhlednu Zlatý Chlum (880 m.) o **10 km.**

Po **zelené** přes Dětfichov o **9 km.**

Nebo už od Mechového jezírka po **modré**, také o **9 km.**

Možnosti občerstvení je až v Rejvízu. Jinak se prochází opuštěnou oblastí.

V případě velké nepřízně počasí prohlídka tvrze v Jeseníku, jeskyní na Pomezí, či na Špičáku, zkrácená varianta trasy.

Medvědká hornatina:

Jednou ze tří základních oblastí, které tvoří geomorfologické podcelky Hrubého Jeseníku, je vedle Pradědské a Keprnické i **Medvědká hornatina**. Její název je odvozen jako u ostatních od názvu nejvyššího vrcholu oblasti, zde se jedná o Medvědí vrch, který dosahuje výšky 1.216 m. n. m. Tvoří severovýchodní část Hrubého Jeseníku. Od sousední Pradědské hornatiny je na jihu oddělena sedlem Vidly, od Zlatohorské vechoviny na severu plochým sedlem Rejvíz. Na západě ohraničuje hornatinu údolí říčky Bělé, na východě tok Černé Opavy.

Hrad Rabenštejn (840 m.):

Zřícenina nevelkého slezského strážního hrádku, která není ani tak přitažlivá díky svým troskám, ale díky krásným přírodním scénériím a místem, na němž je hrad situován.

Hrádek se nachází na dvojklanném skalisku. Na mohutnějším ze skalisek se nachází spodní část hranolové věže o půdorysu asi 8,7 x 6 m. Od stoupající stráně je skála s hradem oddělena příkopovou rozsedlinou. Skalisko s věží za sebou clonilo malý obezděný dvorek s nástupem na plošinu věže. Tady je možnost spatřit uměle upravenou jeskyňku, která patně sloužila jako cisterna na vodu. Druhá ze skalních věží se svislými stěnami dnes na svém vrcholu nenese žádné stopy zdíva, ale její využití alespoň pro lehkou dřevěnou strážnici lze předpokládat. Hrádek Rabenštejn byl velmi malým hradem bez sídelní funkce, který tvořil pozorovatelnou středověké celní stanice na nedalekém Pustém zámku (Weisenštejně). Hrad naleznete až po levé ruce narazíte na výrazné skalisko, nachází se asi 80 m směrem dolu.

Kamzičí skály (980 m.):

Skalní výchoz 800 m. po modré zánčce směr Bělá pod Pradědem. Místo výhledů. Těž studánka - pramen Zaječícího potoka.

Hrad Koberštejn (910 m.):

Romantická zřícenina slezského strážního hradu Koberštejna nedaleko vrcholu Zámeckého vrchu (934 m.n.m.) nad údolím Černé Opavy. Z hradu, který se nacházel na špatně přístupných skaliscích a v době existence musel budit dojem orlího hnízda, se do současnosti zachoval typický vysoký střeš štíhlé válcové věže na skalnaté kupě a několik málo pozůstatků zdí a mohutného příkopu. O hradu a jeho historii neexistují prakticky žádné zprávy. Podle archeologických nálezů byl postaven koncem 13. století a opuštěn ve století následujícím. Až roku 1687 se objevuje první písemná zpráva, ve které se uvádí jako pustý. Do poloviny 17. století sloužil jako sídlo pro loupežníky působící v okolí. Hrad zřejmě střežil zemskou stezku mezi Zlatými Horami a Vrbnem ze strany vratislavského biskupa. Z místa se naskýtá nádherný výhled.

Kazatelny (925 m.):

Jeden z hřebenů Medvědké hornatiny, osamělé skalní útvary. Z vrcholu výhledy.

Rejvíz:

Osada Rejvíz má přibližně 60 obyvatel. Na místě Rejvízu byly až do 18. století jen louky zvané "Sklářské" (Glasswiese). Vedla tudy ovšem cesta ze Zlatých Hor směrem na Vrbno pod Pradědem, a na ní zřídil roku 1768 Kajetan Beer hostinec, kolem nějž vznikla malá osada zvaná *Reihwiesen* (řada luk). Nyní se tato část vsi, jihovýchodně od jejího centra, označuje jako *Starý Rejvíz* (něm. *Alt-Reihwiesen*). Osídlení v nynějším středisku osady vzniklo až roku 1794 v rámci kolonizační akce vratislavského biskupa Philippa Gottfrieda von Schaffgotsche. Řada osadníků pocházela z česky mluvících oblastí a jen pozvolna se vesnice zcela poněmčila. Na rozdíl od jiných osad na tomto panství tedy nevznikl Rejvíz v souvislosti s hornictvím, ale jako osada pastevecká a dřevařská (i když i část dosavadních luk byla přeměněna na horská políčka).

Rejvíz se velmi brzy rozvinul. V letech 1808-1809 byl postaven kostel a u něj zřízena škola a roku 1810 i fara. Pak ale počet obyvatel trvale stagnoval. Zemědělství bylo obtížné, avšak okolo obce se do roku 1867 těžila železná ruda a důležité bylo též lesnictví (v obci sídlila biskupská lesní správa). Před rokem 1863 dolování železné rudy zaniklo. K roku 1935 se připomíná pila. Obyvatelstvo se živilo i dřevařstvím a plátenictvím. Od počátku 20. století se objevuje v obci i turistika. Proto se v této malé obci velmi brzy objevuje i moderní infrastruktura a služby - roku 1924 benzinová čerpací stanice, roku 1925 záložna, roku 1926 místní elektrárna, roku 1928 telefon, roku 1931 obecní vodovod. Roku 1900 se zde uvádí hasičský spolek a roku 1925 Deutscher Kulturverband.

Roku 1938 byla obec připojena k Německu. Za druhé světové války byl u obce v místě **Opavské chaty** zajatecký tábor (lesní hřbitov ukrajinských zajatců – tzv. Ruský hřbitov). Do roku 1945 byla obec čistě německou, po válce následovalo vysídlení. Poté byl Rejvíz dosídlen mj. slovenskými migranty z Rumunska a Řeky, kteří se uchýlili do Československa v důsledku občanské války. Mnozí z nich se však po roce 1975 vrátili do vlasti, a i další obyvatelé Rejvízu opustili. Od 50. let nahradit cestovní ruch definitivně nevýnosné zemědělství jako hlavní aktivita v obci.

V Rejvízu je několik domů s dochovanou lidovou architekturou z 19. století. Od roku 2004 je Rejvíz vesnickou památkovou rezervací. Rejvíz byl samostatnou obcí do roku 1964 kdy byl přičleněn k městu Zlaté Hory. V penzionu „Rejvíz“ jsou k vidění slavné vyřezávané štamgastské židle.

Velké mechové jezírko:

Je rašeliné jezero, které se nachází v rašelinšti v národní přírodní rezervaci Rejvíz. Jezerní pánev má asymetrický profil. Jezírko má rozlohu 1692 m². Je dlouhé 68,5 m a široké 41 m. Dosahuje hloubky 2,95 m. Leží v nadmořské výšce 769 m. Nedaleko se nachází ještě Malé mechové jezírko.

Lurdská jeskyně:

V roce 1908 k padesátému výročí mariánského zjevení v Lurdech byla v západním svahu pod *Josefovou skálou* zřízena *Lurdská jeskyně*. Ta po vysídlení původních obyvatel po druhé světové válce zanikla, ale v roce 2006 byla opět obnovena.

